

ลำไยป่า



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Paranephelium xestophyllum* Miq.

ชื่อพื้นเมือง ลำไยป่า (นครราชสีมา, ภาคกลาง); เคาะมาย, มะคอแลน, มะหางแก่น (ลำปาง); ดองหนั่ง (ภูเก็ต); ไทเฮะ (กะเหรี่ยง – ภาคตะวันตก)

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ลำไยป่าเป็นไม้ต้นขนาดกลางสูง 10 – 30 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาล แตกเป็นร่องเล็กยาวตามลำต้น

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย 4 – 6 ใบ เรียงตรงข้าม ปลายใบแหลม หลังใบสีเขียวเข้มเป็นมัน ท้องใบสีอ่อน

ดอก ดอกจะออกเป็นช่อแยกแขนง สีเหลืองหรือน้ำตาล เป็นช่อใหญ่ที่ปลายกิ่ง ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลรูปทรงกลม สีเหลืองหรือน้ำตาล เปลือกผลเป็นตุ่มทั่วทั้งผล เมล็ดสีน้ำตาลเข้มเป็นมัน ออกผลเดือนเมษายน – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในที่ค่อนข้างชื้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้ แต่มีเนื้อน้อย

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง